

01

Uneni oli lyhyt painajainen. Siinä Tarja Halonen tuli viereeni sirppi toisessa ja vasara toisessa kädessä. Olin kauhusta kangistunut. Halonen painoi kevyesti sirpin hamarapuolella kurkkuani vasten. Heräsin siihen, kuinka paidan kaulus hiukan kuristi kurkkuani.

02

Olin Naantalin Kultarannassa kumartuneena tutkimaan jotain pensasistutusta, kun presidentti tuli juttelemaan kanssani. Olin yllättynyt, mutta samalla se oli ikään kuin siitä olisi sovittu etukäteen. Tilanne oli ihan luonteva, ja vähän aikaa keskusteltuaamme presidentti sanoi, että eiköhän tästä mennä sisään kahville. Läksimme siitä kävelemään hiekkapolkua. Valitettavasti tässä ei tapahtunut mitään kumallista tai humoristista juttua, kuten monissa muissa unissani. Presidentillä oli yllään kapea, polvipituinen tummahko hame ja matalakorkoiset avokkaat ja joku pusero ja jakku. Siinä kaikki.

03

Astuin ulos kotoani, omakotitalosta Kaukajärveltä, ja näin kadun lainehtivan vettä. Sillä pystyi kävelemään vaivatta, mutta silti keskelle katua oli laskeutunut vesitaso, jonka ohjaimissa oli tuntematon mies. Hän antoi minulle kypärän, ja nousin koneen kyytiin, minkä jälkeen hän lennätti minut melko paljaalle saarelle, jossa oli Tamperetalo. Siellä oli ryijynäyttely, ja Tarja Halonen avasi sen pitäen pitkän puheen, josta en kuitenkaan muista enää mitään, vain sen, että aloin jo haukotella ja vilkuilla kelloa. Avajaiset keskeytyivät, kun mies, mahdollisesti puvussa tai ainakin mustissa tai tummansinisissä vaatteissa, juoksi huutaen, että Tamperetaloon on hyökätty.

Juoksimme jonkinlaiset leveät portaat alas pihalle, jossa vesitaso odotti jonkinlaisessa lahdelmassa. Turvamiehet pamppujen kanssa jäivät turvaamaan Halosen perääntymisen. Ne olivat sellaiset Aku Ankka -pamput, joita poliiseilla näkee sarjakuvissa. Minä en jäänyt vaaraan, olin vesitasossa Tarja Halosen kanssa. Minua pelotti, kunnes vesitaso nousi ilmaan. Sen jälkeen aloin ajatella, että vaara oli jo takana. Halonenkin harmitteli vain, miten parhaat ryijyt jäivät näkemättä huligaanien takia. Avajaisissa oli ollut muitakin ihmisiä, miehiä ja naisia, mutta tässä vaiheessa unta he vain katosivat kuvasta. Kun palasimme Tampereelle, tulva oli jo laskeutunut, emmekä voineetkaan laskeutua. Lentäjä alkoi harmitella, miten koneessa ei ollut laskuvarjoja, ja sitten en muista enää enempää. Jossain vaiheessa unta esiintyi myös vihreä papukaija, mutten osaa sijoittaa sitä tarkemmin.

04

Unessa oltiin suurella joukolla Mäntyniemessä, joka oli jollain lailla kuitenkin Tuusulan Rantatiellä. En ole koskaan tavannut Tarja Halosta, mutta unessa olimme niin hyviä tuttuja, että Tarja istahti syliini, kuin vanha hyvä ystävä. Siinä istuessamme rokokoo-sohvalla Tarja halasi minua lämpimästi ja hymyili rupatellen iloisesti, tyyliin "Moi, onpa kiva nähdä. Mitä kuuluu?" Paikka oli tuolloin valtava sali, ehkä sittenkin presidentinlinnassa. Minunkin mielestäni oli kiva nähdä Tarjaa, mutta sitten vaimoni tuli paikalle ja tunnelma hieman kiristyi. Yritin selittää hämmentyneenä, että olemme vanhoja ystäviä Tarjan kanssa. Ajattelin, että vaimoni saattaisi olla vähän mustasukkainen, mutta toivoin, ettei tilanteesta muodostuisi draamaa. Tässä vaiheessa Tarja istui edelleen sylissäni ja katsoi vaimooni päin, eikä siis noussut pois, vaikka selittelin jotain vaimolleni tilanteesta. Tarjalla oli kirkaansininen jakku ja hame päällään.

05

Ainoan koskaan presidentti Tarja Halosesta näkemäni unen näin pari viikkoa sitten, kun nukuin pikkujoulupäivän jälkeen päiväunilla pois krapulaani. Unessa minun oli määrä haastatella Tarja Halosta, vaikka minulla ei ollut minkäänlaista kokemusta toimittajan tehtävistä. Haastattelun oli määrä olla osa juttusarjaa, joka käsitteli eurooppalaisia presidenttejä. Haastattelutilanteessa haluttiin korostaa Halosen maanläheisyyttä, ja niinpä se päätettiin järjestää kadunkulmauksessa, johon Halonen tulisi tavallisessa tuulipuvussa sauvakävellen. Kadunkulmaus oli sattumoisin omassa kotikaupungissani Oulussa, Kirkkokadun ja Kauppurienkadun risteyksessä kävelykadulla.

Halonen tulikin sovittuun paikkaan tuulipuvussaan, pipo päässä ja paksu kaulahuivi kaulassa. Minä tulin paikalle polkupyörällä. Meidän piti tavata paikalla muka sattumalta ja alkaa jutella luontevasti. Olin varsin hermostunut, olihan minut pantu haastattelijan hommaan täysin pystymetsästä. Minulle oli kuitenkin kirjoitettu etukäteen valmiiksi kysymyksiä, joita aloin lukea paperilapulta presidentille. Kysymykset olivat kuitenkin jotenkin outoja, ja hermostuksissani aloin hillittömästi hihittää. Hihitykseni tarttui myös Haloseen, joka yritti kuitenkin pidätellä nauruaan, minkä vuoksi hänen kasvonsa muuttuivat aivan punaisiksi. Mielestäni hän näytti todella hullunkuriselta, kun pipon ja kaulaliinan välissä oleva naama punehtui, ja hihitin entistä hysteerisemmin. Halosen päässä ollut pipo oli valkoinen, todella paksu ja tupsulla koristettu. Naaman punoitus oikein korostui sitä vasten. Halonenkin hihitti entistä enemmän, eikä haastattelusta tietenkään tullut yhtään mitään. Halonen totesikin, että on parasta lopettaa jutunteko siihen. Olin samaa mieltä, tartuin pyörääni ja lähdin taluttamaan sitä eteenpäin. Halonen lähti kävelemään toiseen suuntaan ja heilautti minulle kättä hyvästiksi. Silloin heräsin itkien. Minua ahdisti kuin pikkutyttöä, joka on hukannut äitinsä.

06

Olin meidän talon pyykkituvalla laittamassa pyykkiä pesukoneeseen. Tarja Halonen tuli pyykkitupaan ja sanoi hei. Hän meni varaamaan pyykki vuoron pesutuvan varauskirjasta ja meni pois. Unessa oli aivan selittämättä selvää se, että Halonen asuu meidän talossa ja meille talon asukkaille hän on ihan arkipäivää siinä missä kuka tahansa.

07

15.11.2007 näin unen, että mennessäni makuuhuoneeseemme huomasin Tarja Halosen makailevan mukavasti meidän parisängyssämme. Rillit olivat puoliksi nenällä ja päässä oli yömyssy tai paplarit. Tarja näytti Punahilkkasadun isoäidiltä nojatessaan isoon tyynyyn puoli-istualtaan. Hän luki jotakin kirjaa. Pahoittelin, etten ollut tiennyt vierailusta etukäteen, että olisin voinut vaihtaa lakanat. Presidentti vastasi, että lakanat olivat hänelle ihan hyvät. Olisin tosi miellelläni vaihtanut lakanat, niin kuin aina vieraille tehdään. Petauspatja oli hieman pois paikaltaan, ja pyysin saada suoristaa sitä, mutta sekään ei haitannut Halosta. Tarja oli tosi mukava.

En kauheasti viitsinyt jutustella, kun tasavallan pää tarvitsi varmasti lepoa rankan työpäivän jälkeen. Kysyin kuitenkin, voisinko ottaa kuvan vierailusta muistoksi kamerakännykälläni. Vakuutin, etten lähettäisi kuvaa Seitsemän Päivää -lehteen. Sain luvan, mutta kamera ei toiminut. Minua harmitti (kännyn perhana ei ikinä toimi unissani), ja heräsin harmitukseen. Unessa oli oikein leppoisa tunnelma.

08

Olimme saaneet kutsun itsenäisyyspäiväjuhliin joulukuussa 2002. Hermoillessani, mistä saan 100 euroa frakin vuokraan, näin unen, jossa tervehtiessäni vuorollani punaisella matolla pamlasin vaimoni Ritvan kiellostä huolimatta Tarjalle, siis Tarjalle, joka on Kallion friidu, kuten kutsun saanut vaimoni Ritvakin on. Sopersin: "Se että stondaan tässä sun edessä on mulle kuin 500 metrin hyppy lentomäessä, mutta se että sä, Kallion friidu Tarja, stondaat siinä pressana, on mulle suorituksena, kuin olisit tehnyt astraalimatkan jostain tähtisumujen kautta."

09

Näin unta että minut oli kutsuttu vuoden 2008 linnan itsenäisyyspäiväjuhliin. Kutsu oli komea: siinä oli Suomen leijonavaakuna sekä Venäjän sirppi ja vasara. Ihmettelin vähän sitä sirppiä ja vasaraa, mutta luulin sen kuuluvan siihen rotokollaan. Kutsussa oli maininta “Kunniamerkit”. Niin minä valmistauduin ja olin jo hyvissä ajoin kättelyjonossa linnassa. Hämmästyin suuresti, kun meitä veteraaneja oli jonossa 368, yksi jokaisesta Suomen kunnasta, niin kuin minä olin noin 10 vuotta sitten presidentin kansliaan lähettämässäni kirjeessä toivonut. Kättelyjono eteni hitaasti, ja kun minun vuoroni tuli, presidentti ei käteltykään minua vaan sanoa lepsautti: “Sinua ei ole kutsuttu tänne, sinun kutsusi on väärennetty.” Siihen heräsin ja olin hiestä märkänä.

10

Muutama vuosi takaperin näin unta, että tapasin Tarja Halosen. En tarkalleen muista tapahtumapaikkaa, mutta kyseessä olivat jonkinlaiset juhlat, joissa oli julkisuuden henkilöitäkin paikalla, muistan ainakin Kwan-yhtyeen jäsenet. Paikka oli iso pyöreähkö huone, joka oli eduskuntatalon istuntosalin muotoinen ja tyylinen, mutta ilman penkkejä ja niin montaa porrastusta. Huone oli täynnä ihmisiä. Alemmalla kerroksella oli niin sanotut normaalit ihmiset, jotka olivat kaikki kuitenkin pukuihin ja juhlavaatteisiin sonnustautuneita, ja sitten ikään kuin korkeella porrasta ylempänä olivat vipit, julkisuuden henkilöt. He olivat selvästi näkyvillä, ja vain kaide erotti heidät meistä muista.

Tarjan nähtyäni kävelin hänen luokseen ja päätin pyytää hänen nimikirjoitustaan. Minulla ei kuitenkaan ollut mukana minkäänlaista paperia, joten päädyin pyytämään hänen nimikirjoitustaan mustalle villalapaselleni lyijykynäpätkällä, jonka olin löytänyt taskustani. Ystävällisesti ja huolellisesti Tarja lapasen allekirjoittikin ja sanoi että kyllä siinä jotain näkyy. Aamulla herättyäni riensin tarkastamaan lapasen, mutta ei siinä mitään näkynyt.

11

Tässä uneni Tarja Halosesta, jonka näin noin vuosi sitten kun olimme alkaneet valmistella häitämme. Häät päätettiin (unessa) pitää heti ja helposti. Sitten oltiinkin keskellä metsää suuressa, vanhassa ladossa. Ystäväni teki minulle hääpuvun valkoisista muovikasseista ja teipistä. Siitä tuli hieno. Sitten minun piti kiivetä ladon pankolle odottamaan miestäni tulevaksi, ettei hän näe minua ennen, ja tietenkin olemaan todella morsiaismainen. Kiipesin ylös, ja sielläpä olivat Tarja ja Pentti! He olivat selvästi seksipuhissa, hieroivat toisiaan samanlaisten tuulipukujen päältä ja kieriskelivät heinissä. Mietin, voiko presidenttiseksin keskeyttää, mutta sitten ajattelin, että kyseessä on kumminkin minun HÄÄNI ja kai presidenttikin on ihminen. Mietin, pitäisikö teititellä. Varovasti yskäisin ja mainitsin häistä ja siitä, että tila on oikeastaan minun morsiushuoneeni. Tarja ja Pentti eivät nolostuneet ollenkaan, mutta olivat ymmärtäväisiä ja onnittelivat häistä. Poimivat vain kävelysauvat ja kiipesivät alas jatkamaan kävelylenkkiä. Herätessä mietin, miten suloinen kuva minulla heistä onkaan tietämättäni ollut: He olivat unessani olleet yhdessä sauvakävelyllä, samanlaisissa tuulipuvuissa, kun yhtäkkiä lempi alkoi leiskua tuulipukujen sisuksissa. Ei muuta kuin lähimmän ladon pankolle peuhaamaan. Miten ihanan arkista ja kiihkeää.

12

Turussa vietettiin Tilkkuyhdistys Finn Quilt ry:n valtakunnalliset tilkkupäivät. Olin mukana järjestelytoimikunnassa. Menin iltajuhlassa pimeään juhlasaliin ja etsin itselleni istumapaikkaa. Löysin vapaan tuolin ja olin istumassa siihen, kun joku sanoi takanani, ettet voi istua siihen, koska siihen tulee presidentti. Valitettavasti uneni ei pitänyt paikkaansa.

13

Oli yö 24.9. 2007. Näin unta, että presidentti ja hänen puolisonsa Pentti Arajärvi tulivat kylään minun lapsuudenkotiini pieneen pohjoissavolaiseen kylään. He tulivat yllätyksenä. Minä olin pukeutunut mustaan minihameeseen ja vaaleanpunaiseen röyhelöpaitaan. Minun tehtävänäni oli ottaa Tarjan vieraat vastaan ja kätellä heitä. Murehdin, kun ei ollut tarjottavaa. Kaikki vieraat olivat tummapukuisia miehiä. En tuntenut ketään heistä. Olin ihan avuton ja ujo. Sain vieraille vaan "päivää" ja tervehdin kädestä pitäen. Veljeni, joka on jo iäkäs, alkoi syödä vieraiden aikana lippalakki päässä omia eväitään. Luulisin, että se oli leipää tai jotain kuivamuonaa. Häpesin sitä kovasti ja yritin ottaa lakin pois salaa. Äitini, joka oli oikeasti jo kuollut, katsoi sivusta tätä kaikkea ja sanoi pari sanaa.

14

Ystävämme Hollannista soittivat ja onnittelivat minua siitä, että minut on valittu Suomen tasavallan presidentiksi. Oli kuulemma kerrottu Hollannin tv:n pääuutislähetyksessä. Kiitin kovasti ja sanoin, etten edes muistanut olleeni ehdokas. Pian tämän jälkeen olin vaimoni kanssa Ruisrockissa, jossa tapasimme vanhoja tuttaviamme. Hekin onnittelivat minua samasta asiasta. Olin kovasti mielissäni, joskin minua myös jännitti tuleva vastuu - enhän tiennyt presidentin tehtävistä enkä ylipäättään politiikasta yhtään mitään.

Pian tämän jälkeen oli virkaanastujaisilaisuuteni. Se tapahtui eduskuntatalossa. Astelin sisään juhlasaliin aplodien saattelemana. Tarja Halonen istui eräässä pöydässä selin minuun päin juoden olutta korkeasta tuopista. Ajattelin, että on kohteliasta mennä tervehtimään häntä, olenhan nyt astumassa hänen seuraajakseen. Niinpä astelin hänen luokseen, koputin häntä olkapäälle ja tuttavallisesti hyräilin vanhaa Simple Minds -hittiä "Alive and kicking". Halonen kääntyi, näytti innostuneelta ja sanoi sitten painokkaasti: "Toi ON hyvä piisi!" Tämän sanottuaan hän otti pitkän kulauksen oluestaan ja jatkoi taas jutustelua pöytäseurueensa kanssa. Minä puolestani katselin ympärilläni pohtien, että minkähän puolueen riveistä mahdollin tulla valituksi. Paavo Lipponen ja Erkki Tuomioja viittoilivat hymyillen minua pöytänsä, joten tulin siihen tulokseen, että olen ollut demarien ehdokas. Istuin heidän seuraansa ateriomaan sekä keskustelemaan sofistikoituneesti. Yhtäkkiä salissa vallitsi hiljaisuus. Kaikki katsoivat minua odottavasti. Kuiskasin Lipposelle, että minulta varmaan odotetaan jonkinlaista virkaanastujaispuhetta. Lipponen vahvisti, että näin on. Hän kuitenkin kehotti minua pukeutumaan ennen kuin aloitan puheeni. Vilkaisin itseäni ja toden totta, olin alasti; päälläni ei ollut rihman kiertämääkään. Pyysin seurueeltani anteeksi ja sanoin käyväni kotona pistämässä jotain sopivaa päälleni. Kaikki vaikuttivat huojentuneilta ja nyökkäilivät päätään hyväksyvästi. Astelin salin läpi alasti.

Ulkona oli kaunis ilma, ja astelin eduskuntatalon portaille miettien, mistä saisin taksin tähän hätään ja ottaisko kukaan minua kyytiin, olinhan alasti. Sitten muistin, että olinhan virkaan astuva presidentti, en tarvitsisi taksia, sillä minulla todennäköisesti oli jo oma henkilökohtainen kuljettaja luksusauton ratissa. Mietin, miten saisin häneen yhteyden. Jostain syystä minulla oli kännykkä mukana, vaikkei vaatteita ollutkaan. Aloin etsiä kännykästä numeroa kohdasta k niin kuin kuljettaja. Tässä vaiheessa heräsin herätyskellon soidessa. Tarja Halonen oli pienessä mutta merkittävässä roolissa unessani. Unen sävy oli melko mukava.

15

Oli keskikesä Suomussalmella, Ala-Vuokin kylässä lähellä itärajaa. Nukuin vanhalla puusohvalla Kanerva-nimisen talon pirtissä (äitini syntymäkotini), ja herätessäni aurinko paistoi täydeltä terältä. Katsoessani ulos pirtin ikkunoista näin, että ihmiset olivat kerääntyneet rantaan savusaunan vierelle. Rannalle oli rakennettu kankainen tutkimuskeskus, joka näytti lähinnä tuulensuojalta. Punatukkainen Tarja Halonen keskusteli lehtitoimittajien kanssa kiivaasti: Vuokijärvessä, savusaunan edustalla oli havaittu sukellusvene! Toimittajat tivasivat Haloselta: "Miten tällainen on mahdollista? Pidetäänkö tätä uhkana Suomelle?" Vastaukset olivat tämäntapaisia: "Keräsen saaren rannalta savusaunan kupeesta on havaittu sukellusveneen tutka ja kansi. Tämä on sodan jälkeen ensimmäinen kerta. On erikoista, että se on noussut pintaan juuri täällä."

Itse ihmettelin kovasti, että itse Tarja Halonen oli tullut pieneen Ala-Vuokin kylään. Tunsin samalla hieman ylpeyttä, että noin arvovaltainen henkilö oli tullut saarelle. Tarja Halonen vaikutti ihan tavalliselta ihmiseltä, ei miltään jalustalla pönöttävältä patsaalta. Seurailin tiedotustilaisuutta hieman kauempaa viinimarjapensaiden luona. Tarja oli pukeutunut tyypilliseen tapaansa hameeseen ja jakkuun. Läsä oli myös muita arvovaltaisia henkilöitä, ja he näyttivät olevan armeijan väkeä. Tutkimuskeskuksessa työskentelivät nelikymppinen isoveljeni ja hänen 8-vuotias tyttärensä, sekä kolmikymppinen pikkusiskoni. Ihmettelin unessa, että onpa Suomessa tutkijoiden taso heikentynyt, kun omat sisarukseni oli pitänyt palkata tutkijoiksi... Sitten heräsin.

16

26.12.2008 näin unessani tasavallan presidentti Tarja Halosen.

Joukko ihmisiä oli kokoontunut suureen saliin, jossa oli meneillään joku kokous. Istuimme siskoni kanssa melkein takarivissä. Muutama rivi alempana meistä vasemmalla huomasimme presidentti Tarja Halosen. Joku esitti presidentille kysymyksen, koska kaikille kansalaisille tulee palkkoihin 6,76%:n korotus. Tarja Halonen vastasi kääntyen meihin päin ja sanoi, että en ole kuullutkaan moisesta mutta otan selvää valtioneuvostosta. Tarjalla oli punertavat, kauniisti laitetut hiukset. Erikoisesti mieleeni jäivät hänen kauniit tuikkivat silmänsä. Päällä hänellä oli tummansininen jakku ja alla punainen pusero. Sanoin siskolleni, että nyt vihdoinkin näimme presidentin. Sitten uneni loppui.

17

Olin työhöni liittyen Kultarannassa vastaanotolla viestipuolta edustamassa. Koppalakkia myöten olin puolustusvoimien juhlapuvussa ja nousin Kultarannan pääportaita. Sisätiloihin päästyäni näin monia tuttuja kasvoja esikunnasta ja laivoilta. Tilaisuus oli jokin puolustusvoimille järjestetty iltapäivä-vastaanotto. Olinkin laskenut, että ehdin täältä vielä töihin hoitamaan yövuoroni. Puolustusvoimien ollessa kyseessä paikalla oli luonnollisesti miesenemmistö. Meitä naisia ei juhlaväen joukossa ollut montakaan. Niinpä oli luonnollista, että presidentti pysähtyi kohdalleni juttelemaan. Tarja oli kovasti tuttavallinen ja heitti iloisesti tittelit pois: - Tarja vaan.

Aika kului nopeasti, ja rupesin pahoittelemaan, että on lähdeävä, kun yövuoro odottaa. Siitähän Tarja innostui, että onhan hän sentään armeijan ylipäällikkö. Soitetaan ja sanotaan, että et tänä yönä ehdi töihin, kun on presidentin kanssa jutut kesken. Saavat ottaa takapäivystäjän. Minä siihen, että luuletko kenenkään uskovan, jos soitat ja sanot, että täällä puhuu presidentti Halonen. - Ei mitään puhelua sitten, Tarja touhusi. Auto on pihalla, mennään yhdessä paikan päälle kertomaan, että et tänä yönä ehdi töihin. Presidentti tarttui tuttavallisesti käsikynkkääni ja johdatteli minut ulko-ovelle. Siellä portaitten luona odotteli musta virka-auto, se, jossa ei ole rekisterinumeroa, pelkkä valtakunnan vaakuna vaan kertomassa, kuka on liikenteessä. Kuljettaja piti ovea auki. Tarja autoon ja toiselta puolelta minä. Limusiini lipui ulos Kultarannan portista.

Maantiellä vauhti lisääntyi. Auto liukui pehmeästi pitkin kesäisen illan varjojen reunustamaa tietä kohti Pansiota ja työpaikkaani. Istuin häkeltyneenä upottavalla penkillä. Tarja rupatteli hilpeästi. Oli vaikeaa keskittyä kuuntelemaan. Tämä oli niin tavaton tapaus. Huolestuneena mietin kulkulupaa. Omahan minulla oli. Miten on, kulkeekohan presidentti mukanani noin vain, kun auton vaakunakeula työntyy portille. Mielessäni näin jo, miten päivystävä upseeri sekoaa sukissaan, kun portilta soitetaan, että täällä on tasavallan presidentti tulossa käymään. Kohtahan se nähdään, portti häämöttää jo. Auton vauhti hidastuu, se pysähtyy portille. Poks! Olin täysin hereillä. Uni oli poissa. Yritin vielä silmiä kiinni: - Kiltti uni jatku vielä! Poissa, mikä poissa. Voi, että harmitti, kun en saanut nähdä tätä niin elävää unta loppuun! Miten se olisi jatkunut? Olisin tahtonut nähdä päivystävän upseerin hölmistyneen naaman, kun Tarja purjehtii työtiloihin sanomaan, että Leena ei tänä yönä ehdi töihin, kun tässä on vielä jatkot edessä.

18

Näin tämän unen niihin aikoihin, kun julkisuudesa puhuttiin paljon Ahtisaaren Nobel-palkinnosta. Presidentti Halonen oli saanut lääketieteen Nobelin, ja minä pidin hänelle puheen. Halonen kuunteli puhettani kiinnostuneena ja hymyillen. Halusin kertoa hänelle, miten tärkeää on koko Suomelle, että hän on nyt saanut kyseisen palkinnon. Tilaisuus oli juhlava, ja meillä kaikilla oli juhla-vaatteet päällä.

19

Viime syksynä (johonkin siihen aikaan, kun tuli ilmi, että oli liikkeellä väärennettyjä kutsuja linnan juhliin) näin seuraavanlaisen unen: Tarja Halonen soitti ja kutsui minut linnan juhliin. Olin hieman hämmästynyt tietenkin ja ihmettelin myös, että miksi hän henkilökohtaisesti soittaa, kun yleensä kutsu tulee kirjeessä. Hän selitti, että kutsu tulee myöhemmin myös kirjeessä. Mutta kun nyt on liikkeellä ollut vääriä kutsuja, niin siksi hän soittaa henkilökohtaisesti etukäteen, että tiedän kirjekutsun olevan aidon.

20

Uneni oli pitkä ja vaiherikas. Yhdessä kohtaa unta olimme ystäväieni kanssa junassa, ja siellä oli mies, joka seiso i meihin selin. Hänellä oli mustaan paitaan selkäpuolelle painettu valkoisella puvuntakin etumus: kaulukset, napit ja taskut. Miehellä oli punainen peruukki, ja jostain syystä olimme heti ihan varmoja, että hän pyrki tekeytymään juuri presidentti Haloseksi. Me ystävykset vaihdoimme keskenämme merkitseviä katseita huvittuneina. Unessa vilahтели myös muita julkkiksia sekä sangen kummallisia elementtejä, kuten sähkönsiniselä tekonurmella päällystetty keinutuoli!

21

Ilmeisesti Barack Obaman virkaanastujaisten seurauksena näin seuraavaa unta: Suuressa juhlasalissa auditoriossa suurmiehet toisensa jälkeen nousivat onnittelemaan uutta presidenttiä. Kun Tarja Halosen vuoro tuli, koko yleisö nousi seisomaan ja ylti valtaviin loputtomiin aplodeihin. Kameramiehet seurasivat erityisellä kiinnostuksella Tarjan kahta avustajaa - vaaleita pyöreäkasvoisia suomineitoja. Tarjakin oli värjännyt hiuksensa vaaleiksi.

22

Näin unta, että Tarja Halonen oli kutsunut minut Kultarantaan saunomaan ja uimaan. Päivämäärä oli 2.6. Päivä oli kaunis ja lämmin. Ensin keskustelimme pitkään kissoista. Olemme molemmat kissaihmiisiä. Kerroin omista kissoistani, ja Tarja kertoi, mitä hänen kissansa olivat kesällä puuhanneet. Silittelin Miska-kissaa, joka pyöri jaloissamme. Ronttia ei näkynyt, on kuulemma sen verran arka, että pysyy piilossa. Keskustelimme myös kuvanveistosta ja siitä, millaisia patsaita olimme tehneet savesta. Löylyt olivat ihanan pehmeät rantasaunassa. Saunassa oli pitkä ja melko kapea ikkuna, jota sitten molemmat pyyhimme höyrystä, jotta näimme merelle.

Oli jo iltamyöhä, ja aurinko oli matalalla tehden aurinkosillan tyynen meren pintaan. Näky oli meistä kaunis, ja ihailimme sitä. Totesimme, että olemme molemmat myös innokkaita avantouimareita, jolloin Tarja innostui ja lupasi kutsua minut myös talvella saunomaan ja uimaan. Uni oli hauska ja rentouttava. .

23

Joulukuun viimeisinä päivinä heräsin myöhään ja kerroin puolisoleni hauskan uneni, jossa oli aivan ihana tunnelma. Unessa olin tasavallan presidentti Tarja Halonen. Oli talvinen työpäivä, nykyajassa. Uneni tapahtui Katajanokalla tyylikkäässä, vanhaan jugendtaloon sisustetussa hulppeassa asunnossa, joka oli valtion käytössä. Siellä keskusteltiin vapaamuotoisesti arvovieraiden kanssa. Puuhailin modernissa, upeassa keittiössä Vladimir Putinin kanssa, joka oli vielä Venäjän presidentti. Unessa puhuin sujuvaa venäjää hänen kanssaan. Laittelimme jääpaloja lasihin. Turvamiehiä hyöri viereisissä huoneissa ja vilahdelti vähän väliä oviaukoissa.

Presidentti Putin kumartui, nosti päätään ja löi ohimonsa avoinna olevaan keittiökaapin oveen. Häntä sattui selvästi todella kovaa, oli oikein otettava jakkara alle ja istuttava. Löysin jostakin laatikosta muovipussin ja laitoin siihen muutaman jääpalan. Painoin jääpalapussilla Putinin ohimoa. Hetken aikaa hän istui silmät kiinni ja hengitti raskaasti, sen verran kova oli kolaus. Siinä häntä hoivaillessani mietin mielessäni, että on tämä presidenttiys välillä ankaraa. Vladimir kun olisi niin salskea mies ja koko ajan meidän molempien on kuitenkin muistettava tiukasti kontrolloida omaa käytöstämme. Joku turvamiehistä kurkkasi ovesta ja sanoin, että asia on hoidossa.

Kipu selvästi helpotti, ja Putin painoi nyt itse jäitä ohimolleen. Istuimme keittiön pöydän ääreen ja otin lasit eteemme. Siinä Vladimir huokaili, miten häntä hieman huolettaa, kuinka vaimoparka Putinina yksin siellä Venäjän maalla aina pärjää. Pahat kielet olivat kuiskineet, että rouvalla olisi Kremlissä jotakin sutinaa jonkun nappikorvan kanssa. Otin äidillisen äänensävyyn ja sanoin Putinille, että turha sellaista on uskoa. Mahdotontahan sellainen olisi – kun vain katselee täällä Katajanokallakin ympärilleen, niin joka kulman takana meitä vaanii joku aurinkolaseissa ja naru päässä, saatikka sitten mahtavassa Kremlissä. Ei Putinina siellä mitään todellista tohtisi touhuta. Toki hän voi ajankulukuksi vähän flirttailla, mutta sellaisesta ei sovi suuttua. Koin suurta iloa, kun Vladimir Putin tuntui rauhoittuvan ja oli näin henkilökohtaisessa asiassa uskoutunut minulle. Nyt olisi helppoa neuvotella vaikka minkälaisista puutulleista ja autorekoista! Tähän vallantunteeseen heräsin.

24

Näin unta, että nousimme Tarja Halosen kanssa vedestä Helsingin edustalla Suomenlahden rantahietikolla maalle päin. Olimme pukeissamme, pyyheliinat kainalossa. Itse uinnista en nähnyt mitään tai en muista ainakaan. Olimme kuin ystävykset. Turvamiehiä eikä muuta seuraa, mitään presidentillisestä asemasta johtuvia järjestelyjä ei Tarjalla ollut. En ole lainkaan innokas uimari enkä ole koskaan tavannut Tarja Halosta livenä enkä ole hänen faninsakaan, joten sen kummempia taustoja unelle ei ole.

25

Ote päiväkirjastani 1.4.2003. Muistan heti herättyäni erikoisen unen. Punkaharjun vanhalla kunnantalolla oli runonjulkaisutilaisuuteni, joissa olivat vieraina tasavallan presidentti Tarja Halonen ja hänen puolisonsa Pentti Arajärvi. Presidentti Halonen piti minulle juhlapuheen, jonka jälkeen kiitin presidenttiä tuoden julki juhlanan voimakkaasti tahtoni puhua maalaisnaisten arjesta ja jaksamisesta. Presidenttiparin käteltyäni kiiruhdin ulos, vaikka juhlat olivat vielä kesken. Kunnantalon pihassa vaihdoin juhlapuvun navettahaalariini. Seisoin navettahaalari päällä yksin auton vieressä ja ihmettelin itsekseni, että olivatpa erikoiset juhlat. Herätyskello rämähtää soimaan yöpöydällä – pitääpä tästä lähteä navettaan.

26

Näin unta presidentti Tarja Halosesta marraskuussa 2003. Pysähdyimme mieheni kanssa syömään jossakin Keski-Suomen kohdalla paluumatkallamme Muotkatunturilta Etelä-Suomeen. Paikka oli vanhaan, pitkänomaiseen aittaan rakennettu huoltoasema, jonka yhteydessä oli kahvi- ja ruokapaikka. Tunnelma oli jotenkin maalainen. Päättelin sen siitä, että paikalla oli kiireettömiä kyläläisiä iltapäiväluella. Tilasimme ruuat ja istuimme pöytään odottamaan annoksiamme ja katselimme ympärillemme. En tiedä, mikä viikonpäivä oli, mutta arvelin miehelleni, että varmaan täällä on myös iltapäivätanssit ja bingo. Tilassa tuntui olevan paljon väkeä, mutta äänimaisema oli jotenkin tasaista huminaa – samanlaista kuin Lapin humiseva hiljaisuus. Ruokapöydät oli sijoitettu hassuihin karsinoihin, samanlaisiin kuin meidän mummon vilja-aitan kaukalot. Tässä ravintolassa laarien etuseinä oli otettu pois, jotta oli saatu avoin tila. Arvelinkin miehelleni karsinoiden olevan käytännöllisiä siksi, että ihmiset pysyvät paremmin istuvassa asennossa, kun on laari selkää vasten, jos juovat liikaa olutta tai alkaa väsyttää. Yhtäkkiä tunsin olevani humalassa, vaikka emme olleet saaneet vielä ruokaa eikä juomaa. Kutsuin tarjoilijaa joka sanoi, että te söitte ja joitte ihan riittävästi jo ja jos ette maksa laskua, laitan laarin seinän kiinni, niin ette pääse pois. Paikassa oli jotenkin oudon hiljaista, ja pöytien päällä oli vain höyryäviä kaalinpäitä. Yhden laarin sisällä oli orkesteri soittamassa, ja tuntui, että basisti nukkui seisaallaan. Musiikki oli jotenkin jazzia, ja tilassa oli muutenkin utuinen ja savuinen ja hidas tunnelma. Yhden pöydän ääressä istui nainen tai mies, jolla oli melkein joka sormessa kultainen sormus, yksi oli samanlainen, jonka äitini oli saanut joskus tuliaiseksi isältä Leningradin-matkalta. Pöydässä istuva hahmo napsutteli sormillaan pöytään, ja sanoin miehelleni, että ainoa, jolla on täällä rytmitajua. Hahmo joi olutta ja oli jotenkin läsnä. Arvelin hänen olevan paikan omistaja tai joku kykyjen etsijä tai manageri, koska oli jotenkin niin erikoisen oloinen tyyppi.

Kohta olikin väliaika, ja orkesterin tilaan rakennettiin karaokebaari. Seinällä oli taulu, vähän kuin kirkossa virsitaulu, johon vaihdetaan numeroita. Siihen tauluun ilmestyi numeroita, ja en ymmärtänyt, miten karaokeen voi ilmoittautua, kun tilassa vallitsi niin salamyhkäinen tunnelma. Kysyin mieheltäni, onko täällä joku nettipääte, josta on yhteys seinällä olevaan numerotauluun, voisin vaikka laulaa. Hän lähti tapansa mukaan tutkimaan asiaa jonnekin. Kohta huomasin, että pöydällä oleva hahmo nousi ylös, siirtyi karaokelaitteen taakse, sanoi ”valmis” ja alkoi laulaa Kake Randelin kappaletta ”Tarja, sinä rakas”. Paikka heräsi eloon, ja en tiedä, mistä väkeä saapui. Laulaja oli ihan Tarja Halosen näköinen. Laulaja mutristeli huuliaan ja värisytti decoltee-alueitaan, ja kansa taputti. Kysyin vieressäni olevilta ihmisiltä, onko laulaja Tarja Halonen, ja oudon näköiset tyypit vastasivat, että ei kun se on tasavallan presidentti. Sanoin, että sehän on bändi ja sinne on varmaan kalliimmat liputkin. Keskityin kuuntelemaan sanan ”rakas” artikulointia, ja mielestäni se sorahti samoin kuin originelli-Tarjalla. Kaikkia sanoja laulaja ei osannut ja lauloi jotain dii-daa-daata väliin ja muikisteli ihmisille. Musiikki jäi taka-alalle, ja huomasin, etten ollut enää samassa rakennuksessa, ja arvelin eksyneeni. Lähdin pihalle, josta en enää löytänyt autoani. Arvelin, että se on varastettu. Lähdin etsimään poliisia ja päädyin suunnattoman pitkän kadun varteen, jossa oli samanlaisia taloja. Heräsin.

27

Minä ja Tarja Halonen ajoimme autoa. Olimme juuri menneet naimisiin. Tarja oli ratissa. Saavuimme tienristeykseen. Tarja ei jarruttanut kehoituksistani huolimatta, vaan ajoimme risteuksen yli suoraan lumipenikkaan, jonne auto pysähtyi.

28

Oli joku huippukokous meneillään. Presidentti Halonen istui arvovaltaisessa maailman johtajien seurassa. Enää en muista osallistujien kasvoja, mutta muistan tunnelma, ja ainakin EU-johtajat olivat koolla. Minä itse olin ikään kuin siinä seuraamassa, kuin median edustajien joukossa. Yhtäkkiä presidentti Halonen alkaa venytellä tuolissaan. Hän työntää jalat eteen, alkaa valua tuolilaan eteenpäin. Huomaan hänen olevan ilman kenkiä, vain sukat tai sukkahousut jalassa! Yllään hänellä oli joku jakkupuku. Sitä rataa hän nousi ylös ja alkoi taukojompata siinä kokouksen keskellä. Siihen uni loppui. En muista värejä muuten unesta, mutta sukat olivat vaaleanruskeat, kärkivahvikkeiset.

29

Matkustin junassa jonkinlaisessa salonkivaunussa Mikkelin suunnasta Pohjanmaalle. Vaunussa oli tasavallan presidentti Tarja Halonen sairaana sängyssä makaamassa. Hänen luonaan oli hoitohenkilökuntaa. Tarjaa oltiin viemässä jonnekin Pohjanmaan pikkupaikkakunnalle aivokirurgin operoitavaksi, mutta matkalla hänen tilansa huononi ja aloitettiin kiireelliset hoitotoimenpiteet - en tiedä, mitä ne olivat. Itse olin huolestunut sivustaseuraaja.

30

Elämässäni on ollut jo pitkään vaikeaa ja varsinkin toisen lapseni kanssa. Asun Mikkelissä, ja unen tapahtumapaikkana oli Mikkelin torin nurkka, siinä kirjaston ja sataman päässä. Kävelin torilla sinne päin ja huomasin matkailuauton, jonka ulkopuolella näin Tarja Halosen keskustelevan ihmisten kanssa. Kohta tuli sellainen hetki, ettei muita ihmisiä ollut paikalla, ja pyysin Haloselta, voisinko saada jutella hänen kanssaan. Hän pyysi minut sisälle matkailuautoon, että saamme jutella rauhassa. Kerroin ongelmistani poikani kanssa ja siitä, etten ole saanut apua asialle mistään. Halonen kuunteli tarkkaavaisesti ja sanoi lopuksi, että hän ottaa asian hoitaakseen ja auttaa minua. Kiitin häntä ja lähdin. Unesta jäi minulle positiivinen olo, ja ajattelin, että nyt täytyy asioiden kääntyä parempaan päin, koska itse Tarja Halonen lupasi minua auttaa, vaikka vain unessa.

31

5.2.2001 hän näki unta, että tasavallan presidentti Tarja Halonen ja hän istuivat sohvalla, ikään kuin parhaat henkiystävät konsanaan. Hän puhutteli presidenttiä tuttavallisesti etunimeltä. Presidentti kertoi pitävänsä erityisesti laatikkoruuista.

32

29.1.2002 hän näki unta, että presidentti Tarja Halosella ja valiokuntaneuvos Pentti Arajärvellä oli pirteän eläväinen tyttölapsi.

33

16.4.2004 hän näki unen, että presidentti Tarja Halonen vieraili jollakin tehtaalla. Joku pikkutyttö tiedusteli, että mikä hän on naisiaan. Tarja vastasi, että presidentti. Silloin hän ryhtyi laulamaan kauniin kuuluvalla äänellä olevansa kuningas, teidän Herranne.

34

25.6.2004 hän näki unen, että presidentti Tarja Halonen ja hän osallistuivat johonkin hyväntekeväisyysjuhlaan.

35

12.2.2007 hän näki unen, jossa presidentti Tarja Halonen purki vihansa salamat häneen.

36

15.9.2008 hän näki unta Nokian pitkätukkaisesta hallituksen puheenjohtajasta Jorma Ollilasta, joka luki sanomalehteä hotellinsa pääoven edustalla. Pari korttelia eteenpäin presidentti Tarja Halonen istui kylpytakkisillaan toisen hotellin ulkopuolella. Hän puhutteli rouva presidenttiä kunnioittavasti ja ihmetteli hänelle Ollilan pitkiä hiuksia. Presidentti kehotti häntä palaamaan Ollilan luo, jotta tämä palauttaisi New Yorkin edustuslimusiinin avaimet. Hän myöntyi presidentilliseen avunpyyntöön. Mutta hän ei kuitenkaan enää tavannut Ollilaa, jota tiivis henkivartijakaarti suojeli joka taholta.

37

Unen tapahtumat sijoittuvat työpaikkaani vanhainkotiin. Sinne oli tullut vierailulle presidentti, hän tuli yksin. Minun tehtäväni oli huolehtia tarjottavista. Olin keittänyt kahvit ja paistanut joulutorttuja. Presidentti tuli kahville meidän ruokasalliin. Kaadoin hänelle kahvia. Sitten tuli jännittävä hetki, nimittäin joulutortut oli hiukan palaneet ja minua nolotti kovasti tarjota niitä. Presidentti huomasi palaneet tortut mutta ei sanonut mitään. Hetken päästä hän sanoi: ”Otan vain kahvin, laitetaan torttuja rasiaan, otan ne kotimatkalle mukaan”, hymyillen loppuksi. Tunsin helpotusta, koska tilanteesta selvittiin hyvin joustavasti ja diplomaattisesti. Arvoitukseksi jäi, söikö presidentti torttujani koskaan.

38

Uneni Tarja Halosesta, jonka näin muutama vuosi sitten, ollessani vielä työelämässä mielenterveyshoitajana. Olen lähtemässä risteilylle, johon minut on kutsuttu presidentti Tarja Halosen henkilökohtaiseksi kamaripalvelijaksi. Satamassa Tarja nousee laivaan suoraan laiturilta hissiin, joka vie hänet laivan kannelle. Minä joudun kiipeämään köysitikkaita laivan ulkoreunaa pitkin. Mukanani joudun rahjaamaan kahta isoa olkalaukkuja, jotka riippuvat kaulastani molemmin puolin kylkeä. Lisäksi edelläni autan, osittain kiinni pitäen, noin pari-vuotiasta lasta, ja jäljessäni tulee hivenen isompi lapsi, joka pitää kiinni olkalaukustani. Laivan kannelle päästyäni katson laiturille ja kauhukseni huomaan, että kolmas lapsi on jäänyt laiturille ja istuu siellä matkakassinsa päällä muuten tyhjällä laiturilla.

Kiirehdin kauhuissani kertomaan asiasta Tarja Haloselle. Selitän, että jouduin lähtemään töistä Hatanpäältä suoraan risteilylle ja kiireissäni unohdin yhden lapsista laiturille. Tarja seisoo määrätietoisien ryhdikkäänä edessäni, katsoo ylhäältä alaspäin ja sanoo: “Jos et sinä mielenterveyshoitajana osaa jakaa voimavarojasi oikein, niin meiltä täältä kyllä löytyy asiantuntijoita joka vaivaan.” Tajusin, että minut ehkä laitetaan “hoitoon”, mutta lapsi laiturilla ei kiinnostanut. Hädissäni näin, että laiva oli jo irtautumassa laiturista. Silloin otin vauhtia ja hyppäsin reunan yli tavoitteena päästä laiturille jääneen lapsen luo. Ilmalennon aikana heräsin. Uni oli erittäin selkeä ja Tarja Halonen ihan itsensä näköinen, määrätietoinen ja selkeäsanainen.

39

Minä ja mieheni olimme teatterissa Tarja Halosen ja Pentti Arajärven kanssa. Olimme väliajalla lämpiössä juttelemassa. Pentti istui tuolilla harmaa puku yllään, me muut seisoimme. Pentti hiukan torui Tarjaa, kun esityksen alettua joku oli tullut myöhässä istumaan ja ohittanut meidät ja Tarja oli jotain huomauttanut vitsin muodossa. Pentti oli sitä mieltä, että se oli tarpeetonta. Tarjapa ei ollut moksiskaan Pentin jupinoista. Hän seisoi meidän muiden edessä ja kumartui ihastelemaan kenkiään. Asetti ne ihan vierekkäin ja kopisteli iloisesti korkoja lattiaan. Unessa minulle oli itsestään selvää, että kengät oli suunnittelija Minna Parikan suunnittelemat. En tiedä höytysen pöläystä kenkäsuunnittelijoista, mutta olin juuri Anna-lehdestä edellisenä päivänä lukenut tästä Parikasta. Tarjan kengät olivat kauniit kullanruskeat avokkaat muutaman sentin korolla. Korko ja kengän kärki olivat tumman ruskeat. Tarjan puku oli kenkien kanssa samaa sävyä. Itse näytelmästä en nähnyt pätkeäkään, mikä tietysti on harmi!

40

Presidenttimme Tarja Halonen oli minun siskon tytön Kaisun kanssa (27 v.) uimassa Yrjönkadun uimahallissa. Tarja istui altaan päädystä ja Kaisu oli uimassa. Kaisu ui Tarjaa kohti ja huusi: "Katoppa Tarja, minä uin sammakkouintia!" Tarja vastasi siihen: " Kaisu hei, ei tuo ole sammakkouintia, vaan se on korvapuustiuintia." Kaisu siihen ihmeissään: "Että mitä uintia?" Tarja vastasi: "Kaisu tiiäthän, että kun korvapuustit ovat uunissa, niin kun ne alkavat kohoamaan, ne silleen jännästi liikehtivät, niin se on sitä korvapuustiuintia."

41

Tarjan hallituskauden alussa näin unen: Olimme jossain kotoisessa tilassa pienessä porukassa. Sanoin Tarjalle: ”Kyllä minä sitten olen hyvällä mielellä katsonut, kun sinun pukeutumistyyli on muuttunut. Käytät niin kivoja vaatteita, ja miten olet saanut tuon tukkasikin paljon paksumman näköiseksi. Tähän Tarja: ”Kiva, niin miehenikin on sanonut.”

42

Oli Tarjan häät. Ajelimme vanhoissa mustissa autoissa kulkueena jotain vanhan puiston tietä pitkin. Hääpari oli edellisessä avoautossa. Tarjasta näkyi valtava valkea huntupilvi. Ihmisiä oli tietysti tienvarrella huiskuttamassa. Oli siellä tyttärenikin, joka on Helsingissä töissä. Hän oli hyvin hämmästyneen näköinen, kun huomasi minut Halosen kulkueessa. Minä mietin kovasti, eikö sillä Tarjalla nyt olisi ollut läheisempiä ystäviä, kun minut tuiki tuntemattoman kaasoksensa valitsi. Olin kuitenkin oikein iloinen ja ylpeä valinnasta. Uni jatkui sillä, että kuljimme pientä rantapolkua kahville Halosen siirtolapuutarhamökille.

43

Tarja Halonen oli Hämeenyrössä Kauhtualla avantouimareiden saunatuvalalla jossain tilaisuudessa. Silloin ei uitu eikä saunottu, vaan kaikilla oli normaalit vaattet päällä.

Siinä yleisön joukossa Halosta katsellessani tuli yhtäkkiä mieleeni, että min-kähänlainen soittoääni Tarja Halosella on kännykässä. Soitin valtioneuvoston kanslisaan ja kerroin asiani. He ystävällisesti, hieman ensin emmittyään, yhdis-tivät puheluni Tarja Haloselle. Kun Halonen vastasi, esitin asiani, ja hän vastasi, että se nyt on vaan tällainen. Minä tivastin, että olisi mukava tietää, millainen se soittoääni on: onko se Maamme laulu vai Porilaisten marssi tai joku muu. Halonen totesi tähän, että se nyt vaan on sillai, että ei hän sitä voi kertoa, kun sitten kaikki soittelisivat hänelle. Minä tyydyin vastaukseen ja totesin hämmennyksis-säni, että "Niiin, niiinhän se tietysti on."

44

Tarja Halonen muokkasi siirtolapuutarhapalstaansa. Maa oli erittäin savista, muokkaus kone pieni ja heikko. Tarja halusi näyttää, että hän kyllä jaksoi. Työ oli kuitenkin raskasta ja hänen päätään alkoi särkeä. Olimme viereisellä palstalla. Hirvo vei Tarjalle mukin kahvia ja minä kaadoin siihen runsaasti maitoa. Pentti Arajärvi ehdotti sitten Hirvolle, että tämä voisi suorittaa muokkauksen loppuun, mutta Hirvo kertoi, ettei hän saanut tehdä niin raskasta työtä äskeisen syöpäleikkauksensa jälkeen.

45

Pihassamme pidettiin markkinapäivää. Pihalle oli pystytetty kota, jossa hakkasin halkoja ja paistoin loimulohta. Pihaan tuli autoja, myös musta auto. Hakkasin halkoja, kun Tarja Halonen tuli selkäni taakse ja koputti olkapäästäni. Hän otti kirveen kädestäni ja sanoi: ”Osaan sitä minäkin halkoja hakata.” Sitten hän rupesi hakkaamaan niitä halkoja keskustellen samalla kanssani.

46

Uneni oli suunnilleen seuraavanlainen: Menin kirjastoon lainaamaan johonkin asiaan liittyvää kirjallisuutta. (Olen opiskelemassa luokanopettajaksi aikuisiällä.) Kirjasto ei ollut asuinpaikkani Jyväskylän kirjasto vaan joku muu kirjasto. Kummastukseni oli suuri, kun Tarja Halonen tuli esittelemään ja suosittelemaan minulle joitain teoksia. Hän oli hyvin ystävällinen, ja minulle tuli todella olo, että se, mitä teen, on järkevää ja hyvää. Hän vaikutti jotenkin siltä, että olisimme olleet kuin ystäviä eikä tilanteessa ollut mitään ihmeellistä.

47

Uni 8.8.2005. Olen Keravan S-marketissa etsimässä korttia ystäväleni. Kaksiosaisia monenlaisia, lehtiä, lapsia korteissa. En löydä sopivaa. Kortti tippuu maahan. Minun mukaani tulee naru, jossa on himmeitä muovitimantteja. Se on apinan kiipeilypuu. ”Siihen voi ripustaa tavaroita”, sanoo toinen ystäväni. Menen vaihtamaan sitä takaisin kauppaan.

Talvi-ilta. Pimeää. Kävellään Tarja Halosen kanssa. Keskustellaan naistutkimuksesta. Hän sanoo, että hänellä ei ole päivisin aikaa opiskella. Suosittelen naistutkimuksen iltaopintoja, että niille ehtii. Hän sanoo miettineensä. Kerron, että en viime syksynä jaksanut opiskella, vaikka oli iltaisin. Kertoo, että hän on kiinnostunut naistutkimuksesta. Aikaisemmin unessa kävellyt tavallisissa vaatteissa, lippalakki päässä, homssuisena, kansan parissa. Mennään sisälle luentosaliin. Epäröin, onko oikea rakennus A/B. Menen presidentin perässä. Kätellään. Taululla lukee Eevan tytöt/lapset. Tiedän, että on oikea. Presidentti istuu keskellä. Menen sivuun. Luennoitsija sanoo, että pahoittelee, että puhuu NATOsta, vaikka presidentti on paikalla. Sanon äidille, että tultiin yhtä matkaa ja juteltiin. Näyttää hämmästyneen epäuskoisen tyytyväiseltä.

48

Uni 29.7.2007 Menen istumaan Tuomiokirkon portaille, johon on paljon ihmisiä kokoontunut. Sinne tulee koko ajan porukkaa lisää, pimenevään iltaan. Istun siinä reunassa Helsingin yliopiston päärakennuksen vieressä ihan ylhäällä. Katselen taivaalle, missä on Otava ja paljon kirkkaita tähtiä.

Sitten tulee kiharahiuksinen vanhempi nainen ja näyttää sellaista ympyrän muotoista kylttiä tai pleksin palaa, pitää ylhäällä molemmilla käsillä edessä, ja siinä näkyy vielä selvemmin. Siinä se tähti näkyy vielä selvemmin ja ihan niin kuin polttaa, porautuu siitä lävitse tai hehkuu niin kirkkaana siinä pleksissä. Siellä taivaalla ovat himmeämpiä tai eivät näy ihan yhtä selvästi, mutta Otava on silti sama. Ja hän tuo sen tähden ihan tai seisoo siinä meidän edessä. Katson sitä kirkasta tähteä. Kaikki katsoo. Se on niin kuin esitys. Paljon ihmisiä kaikkialla siellä alhaalla torilla ja myös siinä kivirappusilla minun vieressä. Minä ajattelen niitä apostoleja, että tekee mieli katsoa, ovatko ne siellä.

Sitten se esitys päättyy ja alkaa ilotulitus. Ihan hienoja ilotulitteita paukaktelee ja kohoaa Kaupunginmuseon yläpuolelle selvästi. Katselen niitä, mutta samalla lähden kävelemään jo pois päin Katajanokalle. Se ilotulitus ei minua niin paljon kiinnostanut, koska oli se tähti. Se näytti aivan pyöreältä ja porautuvalta. Se on se Otava, kirkkain tähti. Tarja Halonen pyytää apua, kun olen palaamassa Tuomiokirkolta. Sen kamerassa on patteri väärinpäin, sellainen paksu ja pyöreä. Kysyy, että osaanko ja voisinko minä auttaa, ja yritetään laittaa. Minua vähän jännittää, vaikka ajattelen, että on ihan normaalia, ja yritän laittaa patteria, mutta en saa sitä eikä kamera lähde toimimaan. En pysty auttamaan presidenttiä. Sitten tulee vielä toinen tilaisuus tai hän pyytää apua toiseen, mutta en osaa silloinkaan auttaa. Minä olen pettynyt, kun en pysty auttamaan.

49

Marraskuussa 2008 näin seuraavanlaisen unen: Oli kaunis kesäpäivä ja olin Kiskon kirkonkylällä sijaitsevan Kauppapuutarhan parkkipaikalla ja menossa puutarhalle. Huomasin hienon mustan auton ajavan parkkipaikalle. Autossa oli tummennetut ikkunat, ja ajattelin, että autosta on tulossa ihmisiä käymään viereisessä kunnantoimistossa. Autosta kuljettajan paikalta nousikin presidentti Halonen kesäiseen kukkamekkoon pukeutuneena. Ihmettelin, että presidentti oli liikkeellä yksin, ja menin juttelemaan hänelle. Sitten kävelimme yhdessä puutarhalle sisään.

Kerroin Tarjalle että olin ollut 80-luvulla Kiskossa töissä ja tutustunut silloin Tarjan tätiin. Tarja alkoi katsella kukkia mökilleen. Puutarhalla ei ollut muita asiakkaita minun ja Tarjan lisäksi, mutta henkilökuntaa oli useitakin naisia paikalla. Menin erään kukkia kastelevan myyjän luo ja sanoin hänelle hiljaa, että eikö hän huomaa, että itse presidentti on paikalla. Hän vastasi että totta kai hän Halosen huomasi ja tunnisti, mutta Halonen ei tykkää pokkuroinnista. Johon minä vastasin, että tykkäsi tai ei, niin hän on presidentti ja kohtelun on oltava sen mukaista. Muutkaan työntekijät eivät olleet huomaavinaanakaan Halosta vaan jatkoivat vain töitään. Minua alkoi suututtaa. Sanoin myyjälle, että jos heidän käytöksensä ei muutu, niin minä teen heistä valituksen, ja silloin ei teille kunnian kukko laula. Halonen kaiketi kuuli jonkinlaista sananharkkaa, sillä hän tuli meidän luokse ja sanoi, että kyllä on mukavaa, kun voi olla ihan tavallisena kansalaisena ilman mitään adjutanteja. Juttelimme ja nauroimme siinä hetken. Sitten Tarja osti ampelissa olevia roikkuvia kukkia ja minä ostin joitain kesäkukkia ja palasimme parkkipaikalle. Siellä presidentti sanoi menevänsä Karjalohjalle kesämökilleen ja minä sanoin meneväni ystäväni luo Orijärvelle. Sitten heräsin.

50

Uneni meni näin: Olin äänestyskopissa toistamiseen äänestämässä ja ajattelin, että onpa helppoa äänestää kaksi kertaa. Tullessani pois äänestyskopista oli Tarja kahden virkailijan kanssa siinä kopin ulkopuolella, ja he alkoivat nuhdella minua, ettei noin saa tehdä, äänestää toistamiseen. Virkailijat ja Tarja alkoivat puhumaan keskenään, miten tämä on mahdollista, ja minä liukenin paikalta vähin äänin.

51

Näin unen Tarja Halosesta noin 2 vuotta sitten. Hän oli matkalla laskettelukeskukseen Isolle-Syötteelle, ja minulla oli suuri etuoikeus tarjota hänelle kotonani ruoka. Laitoin poronkärjistystä, ja jälkiruuaksi oli leipäjuustoa lakkojen kanssa. No sitä ruokailua ei siinä unessa ollut, mutta kyllä se Halonen meille saapui. Tämä uni on jäänyt minulla mieleen sen takia, kun en koskaan ole aikaisemmin julkisuuden henkilöiden kanssa unissa ollut tekemisissä. Sitten se, että hän oli tosi ystävällinen ja lämminhenkinen ihminen ja niin tavallinen.

53

Uni 16.12.2002: Olin Perussa. Kävelin jonkun kanssa ja sanoin - Täällä todella voi kävellä rappuja myöten taivaaseen. Tapasin Tarja Halosen ja hänen naisystävänsä, joka oli autonkuljettajana hänelle siellä. Menimme yhteen taloon, se oli kuin majatalo. Ihmisiä istui pitkien pöytien molemmin puolin. Hän alkoi laittaa meille lautasia pöytään ja sanoi: ”Kohta menemme saunaan.” Siinä kohtaa missä kävelimme ja puhuin taivaaseen menosta ystävälleni, oli hyvin korkeat raput vuorensinämässä, mikä kaventui ylöspäin mennessä, ja siellä ylhäällä käveli ihmisiä. Pilvet olivat alhaalla, melkein koskettivat ihmisten päitä. Siitä tuli tunne, kuin he kävelisivät pilvien läpi taivaalle. Tapasin Tarjan jossain parkkipaikalla. Kävin pitkäksi maahan, kun selkäni oli väsynyt kävelemisestä. Tarja puhui jostain musiikista.

Uni 26.9.2003: Asuin kolkossa talossa tai opiskelija-asuntolassa, koska siinä talossa asui paljon nuoria. Talo oli kuin tehdashalli. Sisäpuolelta meni seinänviereltä raput ylätasanteelle, jossa asunnot olivat, mutta keskeltä pääsi suoraan ylös myös seinäkiipeilytartuntoja myöten.

En muista, kuinka ja miten tapasin Tarja Halosen, mutta juttelin hänen kanssaan ja ystäväystyin. Hän tuli käymään asunnossani. Mietimme alhaalla, kuinka menisimme ylös. Sanoin hänelle pääseväni itse suoraan, mutta voimme kyllä kiertää rappujen kautta. Siihen tuli useita nuoria, ja pyysin heitä auttamaan, jotta tämä rouva pääsee ylös. Sitten olimmekin syömässä. Hänen tyttärensä oli myös mukana, ja hän käyttäytyi toisin kuin olisin odottanut. Hän oli paremman näköinen kuin kuvissa, mutta marisi ja työnsi päätänsä äidin syliin. Paikassa oli paljon nuoria ihmisiä. Hauskaa meillä oli, Tarja on hauska seuraihminen. Seuraavaksi tapasin heidät reestä, joka oli hevosten vetämänä. Reessä oli takana kuomu. He olivat peitettyinä ja kutittelin heitä. Siellä syömässä ollessamme joku oli soittanut lehdistölle, ja kamerat alkoivat räpsiä. Sanoin Tarjalle olevani pahoillani, että mukava päivä meni pieleen, ja kerroin hänelle, kuinka hauskaa oli ollut.

55

Olin kävelyllä Tarja Halosen kanssa Tanskassa hiekkadyynillä luultavasti Jyllannissa, vaikka ympäristö muuten muistutti Själlannin rannikkoa, jossa ei kuitenkaan ole tällaisia dyynejä. Kävelimme vinosti dyynin reunaa ylöspäin lämpöisessä, kesäisessä auringonpaisteessa, kun yhtäkkiä takaamme juoksi nuori mies, joka sieppasi laukkuni. Lähdimme juoksemaan hänen peräänsä mutta emme tavoittaneet häntä. Sen sijaan saavuttuamme dyynin huipulle näimme toisella puolella leppoisasti aaltoilevan siniturkoosin meren ja päätimme oitis mennä uimaan. Laskeuduimme rantaan, riisuimme shortsit ja T-paidan ja lähdimme uimapuvuissa kahlaamaan veteen. Maiseman väritys oli kuin suoraa Salvador Dalin maisemasta: vaaleaa, kumpuilevaa hiekkaa, turkooisia ja eri sinisten sävyistä taivasta ja vettä. Huomasimme pian, että vesi oli niin matalaa, että siinä ei voinut kunnolla uida kuin käsipohjaa, ja niinpä polskutelimme rinnakkain kaikessa rauhassa jutellen niitä näitä kohti hieman etäämpänä olevaa pientä matalaa kallioista luotoa kohti. Pyöreitä isohkoja kivenjätkäleitä oli vedessä siellä täällä. Emme olleet ainoat uimarit. Vastaamme tuli edessä olevan saaren suunnasta rantaa kohti käsipohjaa uiden, kuten mekin Tarjan kanssa mm. Satu Tiivola, Lenita Airisto, Iiro Viinanen ja Esko Aho.

Välillä jäin odottelemaan vettä jaloilla polskutellen Tarjaa, kun hän jäi suusta kiinni jonkun tuttavansa kanssa. Sitten taas jatkoimme yhdessä matkaa kohti luotoa ihanassa, vanhanaikaisen kesän leppeässä lomatunnelmassa. Uneni oli jollain tavalla niin vaikuttava lomatunnelmassaan, että olen sitä usein ajatellut, ja se saa minut edelleen tuntemaan oloni rentoutuneeksi ja onnelliseksi.

56

Olin jossain makuuhuoneessa suurella sängyllä. Tarja Halonen köllötteli sängyn kulmalla selällään puhelin korvalla ja piti puhelimen kautta jotain virallista juhlapuhetta radioon. Huvitti tilanteen koomisuus, että radiossa, kun yleisö ei näe, voi puheen pitää noinkin. Ajatella, että minulla oli etuoikeus asua samassa asunnossa Tarja Halosen kanssa ja pitää hänen läsnäoloaan itsensänselvyytenä ja nähdä hänen arkensa! Hänen kätensä kosketti hiuksiani. Kun puhelu oli ohi, niin hän tarttui käteeni lujalla otteella. Tunnelma oli turvallinen ja lämmin. Siihen heräsin.

57

Linnanjuhlien valekutsukohun aikoihin uneksin, että tuleville linnanjuhlille oli jaossa kahdenlaisia kutsuja, lämpiökutsuja ja sisälle asti pääsyyn oikeuttavia. Opiskelukaverini oli saanut kutsun sisälle asti “taiteellisten ansioidensa tähden”, minä sen sijaan sain tyytyä lämpiökutsuun. Taivuin kuitenkin yhteiseen taksikuljetukseen, ja saavuimme paikalle yhdessä. Saavuimme lämpiöön jo hieman juhlatuulella, ja yllätykseksemme Tarja itse istui aulassa taivutetusta puusta valmistetussa lippukioskissa tarkistamassa lippuja. Vaikka en peremmälle päässytäkään, käytin tilaisuuteni hyväkseni ilmaisemalla Tarjalle syvän huoleni ilmastonmuutoksesta. Vaihoimme useita repliikkejä, ja sain Tarjalta tukea ajatuksilleni.

58

Unessa istahdin Tarja Halosen sängyn reunalle, ja me juttelimme kaikessa rauhassa, niin kuin olisimme vanhoja tuttuja, joilla tarinat eivät lopu kesken. Tarja Halonen nojasi sängyn päätyyn. Selän takana oli tyyny. Polvet olivat koukussa, peitto jalkojen päällä. Hänen asentonsa oli rento ja mukava. Tarja oli pukeutunut hempeänväriseseen yöpukuun, jonka päällä hänellä oli oloasu. Oloasun kauluksen etuosassa oli kapea koristenauha.

59

Tarja Halonen pyysi minua tyttöystäväkseen (siis suhteeseen). Tunsin oloni ristiriitaiseksi ja tilanteeni tukalaksi, koska minulla on avopuoliso, mutta miten voisin kieltäytyä, kun kyse on Suomen presidentistä?! Mietin vaihtoehtoja, miten pääsisin tilanteesta ulos. Tämän unen tapahtumapaikkana oli Tarjan korkeakattoinen työhuone, jonka kalusteet olivat tummasävyisiä. Unessa ymmärsin, että tämä huone oli hänen virallinen työpaikkansa.

PS: Kunnioitan Suomen presidenttiä enkä koskaan ole ajatellut tai katsonut häntä "sillä silmällä" ;) !

60

Unessa tiesin, että olin saanut Tarja Haloselta kutsun lähteä mukaan hänen työmatkallensa. Näin pieniä vilahduksia siitä matkasta, vaikka varsinaisesti se matka ei ollutkaan vielä alkanut. Näin ympäristön, missä me ajelimme: asfalttietä vihreiden peltojen ympäröimänä. Peltojen reunoilla oli siellä täällä lyhyitä pätkiä vanhoja pistoaitoja ja pieni mökki, joka näytti mökiltä jossain taulussa. Mökin katto oli ruskea ja pehmeämuotoinen. Mökin värejä en muuten muista, mutta se oli väreiltään huomaamaton. Unessa tiesin, että olemme matkalla Tarjan lapsuuden kotiin.

Näin vilahduksen mustasta autosta, jolla olimme liikkeellä, ja näin Tarjan istuvan autossa. Tarjalla oli autossa oma kuljettaja. Tiesin, että matkan aikana meillä on aikaa ja mahdollisuus jutella. Mutta ennen tämän matkan alkua minulle oli lähetetty koeajettavaksi auto, jonka Tarja omistaa. Se oli aika massiivinen avoauto, väriltään vaalea, ja siinä oli rätkikatto. Autossa oli pieni ja paksu ratti. Auto oli ulkonäöltään vanhanaikainen, mutta sen tekniikka oli aivan uutta. Lähdin ajamaan pientä kujaa pitkin ja saapuessani isommalle tielle minä käännyin vasemmalle. Käännöstä tehdessäni huomasin vasemmalla puolellani jalkakäytävällä naisen, joka säikähti autoa, koska oli ajatuksissaan, mutta tiesin, että tilanne ei ollut vaarallinen. Jatkoin matkaa. Vauhti ei ollut kova. Etsin polkimia, ajelin varovasti ja tiesin hallitsevani autoa. Tuntui siltä, että tämä koeajo on testi. Jos läpäisen koeajon, pääsen mukaan työmatkalle presidentin kanssa.

61

Näin unta Halosesta: Silloin oli presidentinvaalit toisen kerran tulossa. Unessa näin: Oli 6 metriä pitkä koivuista tehty halkopino, ja sen vierelle tehtiin toinen yhtä pitkä samanlainen halkopino. Siinä oli "herroja" paikalla, kun niitä halkopinoja mitattiin. Unessa oli Niinistökin. Minä itse pidin mitan päästä kiinni, kun koivupinoa mitattiin. Toisessa päässä oli Paavo Lipponen. Hän sanoi, kun vedimme mittaa, että "yhtä pitkiä ovat". Tämän unen näin 3 viikkoa ennen presidentinvaaleja.

62

Uni kesältä 08: Presidentti Halonen oli maaseutumatkalla. Paikka vaikutti Lohjalta. Olin mukana henkilökohtaisena avustajana – kuljin presidentin takana kantaen pärekoria, jossa oli huulipuna ja kampa. Mukana seurueessa oli myös Sauli Niinistö, joka oli erittäin miellyttävä ja hauska. Unessa itsekkin ihmetelin, että osasinkohan puhutella presidenttiä niin kauniisti. Sanoin aina Rouva Presidentti suurella lämmöllä ja arvostuksella. Sitten huomasin, että aikataulu pettää. En ehtisi kotiin yöksi. Menin reippaasti kysymään rouva presidentiltä missä olisin yötä. Uni loppui.

63

Olen 72-vuotias yrittäjänainen, nyt eläkkeellä. Näen paljon unia myös politiikoista (esimerkiksi Kekkonen, Niinistö, Aho jne). Muutama viikko sitten näin tämän unen Tarja Halosesta. Olin ylioppilaskirjoituksissa äidinkielen kokeessa. Hän oli valvoja. Tullessaan taakseni luokassa hän suoraan sanoen haisi pahalle. Ihan oksetti. Unessa kun on kaikki mahdollista, kurkistin hänen vaatekomeroonsa, ja sieltä se tuoksu vasta lemahti. Päällimmäisenä oli 50-luvun ruudullinen puku, ja se oli kauhean likainen. Ajattelin että tuollaisessa likaisessa mekossa hän esiintyy televisiossa, mutta eihän siinä näy.

64

Näin unta, että presidentti tuli tänne sairaalaan, jossa olin töissä. Hän tuli osaston kahvihuoneeseen, jossa olin yksin. Hänellä oli kangas mukana, jonka hän heitti pöydälle sanoen, että tässä on tämä kangas, lupasithan ommella hänelle puvun. Sitten hän huomasi naulakossa pitkän lilan värisen villatakin, jonka olin kutonut. Hän ihastui ja halusi sen itselleen. Toppuuttelin kovasti, koska siinä ei ollut vielä nappeja eikä napinläpiä. Siihen hän reippaasti vastasi laittavansa itse takin kuntoon.

65

Olen nähnyt unen Tarja Halosesta 29.1.2004. Meillä oli presidentti Tarja Halonen kylässä. Puhelin hänen kanssaan niitä näitä, kyselin mm. hänen tyttärestään Annasta. Puhuttelin Tarjaa etunimeltä. Ruokaakin minun piti tarjota hänelle. Olin edellisenä päivänä tehnyt kattilallisen lihakeittoa ja sitä ajattelin lämmittää. Kun se oli lämmintä, se olikin makkarasoppaa. Sanoin, että ei tätä voi tarjota, ei voi. Pöytääkin yritin kattaa, mutta liinalla oli murusia, astiat hukassa, en saanut mitään valmista. Jonkin kattilan pohjalla oli pari lihakimpalletta, kuin pihviä valmiina. Mietin, saisiko niistä jotain tarjottavaa - mielestäni ei. Lähdin autolla tyttäreltäni hakemaan jotain, mitä kelpaisi tarjota presidentille. Matkalla puhuin jonkun kanssa kännykkään. Kun olimme perillä, tuli pieni sininen auto hirveällä kiireellä hakemaan minua kotiin. Presidentin piti lähteä, ja hän halusi sanoa minulle näkemiini. Sovittelin erilaisia kenkiä jalkaani, mutta aina oli väärät parit. Sitten tungin itseni pienen auton takapenkille. Auto oli jo ennestään täynnä ihmisiä. Se oli jo liikkeessä, enkä ollut vielä päässyt istumaan puhumatakaan turvavyöstä. Olin vihainen. Tarjalle ajattelin sanoa, että kunnioitan häntä kovasti, vaikka käyttäydynkin mutkattomasti ja sinuttelen häntä.

66

16.5.2003; olin tosi ylpeä, kun pressa tuli meille kahville. Kysyin, juoko hän yhden vai kaksi kuppia. Sanoi juovansa yhden. Kun hän rupesi juomaan, niin kuppi hajosi. Neuvoin, mistä reunasta kuppia hän voisi vielä juoda.

Jääkaapissa oli pala täytekakkua, mutta en antanut, sillä olin luvannut jättää sen Virvalle. Sitten presidentti ja minä lähdimme juoksujalkaa kauppatorin ihmistungokseen, sillä meidän piti mennä kesähuvilalle. Kun pääsimme torille, juna lähti eikä Ritva oikein tiennyt, mikä juna maalle menee ja milloin seuraava lähtee. Halonen olisi ehtinyt junaan mutta jäi odottamaan meitä ja jäi junasta. Vähän ajan kuluttua häntä ei enää näkynyt. Aikaisemmin hän kertoi ostaneensa minulle onnittelukortin ja pistävänsä siihen nimensä. Minä olin onnellinen, sillä voisinhan näyttää korttia kaikille tutuille.

67

22.10.2007; Tarja Halonen oli meillä tutustumassa tavallisen kansalaisen kotiin. Sanoin hänelle, että onko hän huomannut takissaan olevan reiän. Sanoi tietävänsä ja huomasin hänen hattunsakin olevan rikki. Sinuttelin häntä ja pyysin sitten anteeksi sanoen tottuneeni sinuttelemaan kaikkia. Onneksi Tuula ja Tomi olivat tuoneet keksejä, että oli tarjottavaa kahvin kanssa.

68

7.9.2008; asuin jossain asuntolassa Kertun ja jonkun tuntemattoman naisen kanssa. Kun tulimme asunnolle, niin Tarja Halonen oli siellä polvillaan hiki päässä luuttuamassa lattiaa. Ihmettelin, että onpas tämä outoa. Halonen istahti tuolille levähtämään ja kysyin, haluaisiko hän kahvia. ”Kiitos mielellään”, sanoi hän. Kerttu läksi kahvia keittämään ja tuntematon nainen sanoi, että onneksi meillä on myös rinkeleitä.

Näin unta kerran, että kotiini tuli hyvin harvinaisia vieraita. Presidentti Halonen oli tullut käymään meillä. Asun Kainuussa syrjäisessä pienessä kylässä. Presidentti seurueineen seisoivat kotini pihalla marjapensaiden vieressä. Minä seisoin aitan rappusilla ja kannoin sylissäni isoa ruohotukkua. Odotin vieraiden menevän sisälle. Halonen lähtikin joukkoineen ja me siskojen kanssa perässä. Isossa huoneessa oli laitettu tuoleja ja penkkejä riviin. Me neljä tyttöä istuimme ikäjärjestyksessä yhdellä penkillä. Sanoin Haloselle, että on meillä vielä yksi velikin, mutta hän ei ole nyt täällä. Presidentin seurueessa olevat naiset alkoivat katsella ympärilleen. Siskoni oli onneksi siivonnut talon oikein siistiksi. Hän oli tuonut ison ruskea pöydänkin huoneeseen. Aloimme keskustella presidentin kanssa. Sanoin hänelle: ”Kyllä meitä ihmisiä on sitten monenlaisia. Toisilla on paljon ystäviä, ja he ovat hyvin ulospäin suuntautuneita ja osallistuvat kaikenlaiseen toimintaan.” Halonen sanoi: ”Kyllä täällä syrjäkylällä on varmaan sellaisiakin, joilla ei ole kuin yksi tai kaksi ystävää.” ”Voihan se niinkin olla”, sanoin hänelle. Vintiltä alkoi kuulua kummaa kopinaa. Kerroin hänelle, että siellä asuu nykyään yhden sisareni tytär perheeseen. Lähdimme sitten ulos kävelemään. Näin yhden mustan auton lähtevän pihasta. En kuitenkaan nähnyt presidenttiä siinä, vaikka katsoin tarkasti. Hän tulikin vielä meidän luoksemme juttelemaan. Kävelimme samalla tietä eteenpäin. Tien vierellä kasvoi hyvin rehevää ja vihreää ruohoa. Siellä oli myös punaisia vadelmia paljon. Vasemmalla kasvoi kaksi isoa monihaaraista pihlajaa. Kaksi isoa punaruskeaa kissaa oli kiivennyt puihin. Kissat keinuivat puissa niin, että olivat pudota sieltä alas. Presidentti jäi katsomaan kissoja ihmeissään. Puut huojuivat kovasti tuulessa, mutta kissat pysyivät kuitenkin siellä. Hyvästelimme vieraat, ja mustat komeat autot veivät korkean vieraan seurueineen pois.

70

Presidentti Tarja Halonen maatalousnäyttelystä Luopiosta poistullessaan päätti tutustua savolaiseen maaseutuun ja pyysi virka-autonsa kuljettajaa poikkeamaan Kutumäentien kautta. Olivat kantatiellä 72 matkalla Mikkelin kautta pääkaupunkiin. Minä siinä tilateosteni keskellä maalailin ”Enkeliteostani”, kun iso musta auto pysähtyi ja kuljettaja kiirehti avaamaan auton ovea. Presidenttihin siihen Kutunmäentiellä laskeutui yhdessä tyttärensä ja tohtori Arajärven kanssa. Minä kiireesti tielle vieraita tervehtimään ja tervetulleeksi toivottamaan. Kysyin seurueelta, onko heillä aikaa noin 2 tuntia, että voin esitellä 30 vuotta harrastamaani ite-aidettani. Kiinnostuivat ja kierros alkoi.

Aluksi esittelin Nokian kurssit: kumisaappaita tolppien päässä kurssien mukaisessa korkeudessa sekä Optioherran, Lintuparven ym. Siinä kierreltiin ja katseltiin. Kerroin taiteitteni tarinoita, joita on satoja, jopa tuhat erilaista. Materiaalina kannot, kivet juurakot ym luonnosta löytyvät tarvikkeet. Kierroksen loppuvaiheessa presidentti ehdotti, että olisimme sinuja. Riiheenkin hän halusi päästä sisään. Viljan ja savun tuoksu oli presidentistä parhaimpia, mitä hän oli koskaan saanut haistella. Aika riensi. Seurue alkoi vilkuilla kellojaan. Aloin johdatella vieraitani takaisin Kutumäentielle. Hyvästellessä esitin presidentille kysymyksen, saanko tehdä hänestä ja perheestä näköispatsaat. Sain luvan. Siellä vanhan saunan luona presidenttiperhe nyt todellisuudessa on.

71

Minun taidenäyttelyni oli sijoitettu valtamerilaivan portaikkoon, jossa lasia ja tilaa paljon. Teokseni esittivät isoja karhuja jotenkin 3-ulotteisesti, ehkä hologrammeja. Jossain taustalla teoksissa olin aina jotenkin itse alastomana. Aika voimakkailta ja vakuuttavilta tuntuivat työt.

Tasavallan presidentti Tarja Haloselle esiteltiin näyttelyäni portaita kävellen. Olin katselemassa itse tätä etäämpää. Kaikki sujui aika eleettömästi, etteipä virallisesti, niin etten tullut presidentin kanssa millään lailla kosketuksiin. Lehdissä kuului olleen näyttelystäni väheksyviä juttuja, lievimmillään vinoiluja ainaisesta lapsellisesta alastomuudesta. Siitä lienee mainittu presidentille. Tunnelma alkoi olla ankea. Pian olinkin suuressa unitalossa ikkunan äärellä ja ulkona ikkunalaudalla näin ison linnun kuin kuikan iltahämärissä. Avasin ikkunan varovasti, jolloin lintu työnsi tunnustellen päätään sisälle ja kosketti lopulta lapionokallaan kättäni. Sitten se vetäytyi, minä suljin ikkunan, lintu liikehti ja lähti. Vanhoja luokkakavereitani tuli käymään naapurirakennuksessa. Kiipeilimme kerroksissa (Seppo jopa ohitti minut pystysuurilla seinätikkailta). Ehdotin sitten, että mennään katsomaan, vieläkö lintu on ikkunalaudalla joen puolella. Olihan suuri lintu vielä siellä. Sen viereen kiipesi juuri maasta suuri musta eläin ja alkoi hoivata ja nuolla lintua kuin poikastaan. Sitten se laskeutui viereeni, nosti vasemman takajalkansa ja ruikautti reippaasti virtsaa lahkeilleni. Tunsin, kun voimakas haju merkitsi minut reviiiriin. Aamulla herättyäni tunnistin televisiosta, että eläin muistutti suuresti mustaa alpakkaa.

72

Uni presidentti Tarja Halosesta yöllä 17.2. 2009. Tila: Oli kuin koulu-
luokka, käytävä ja keittiö toisella puolella käytävää. Henkilöt: Tarja Halonen pu-
keutuneena hameeseen ja puseroon. Minulla oli marimekon punavalkoraitainen
yöpuku. Minun sisareni, ja hänellä siisti jakkupuku. Pentti Arajärvi, ja hänellä oli
myös marimekon yöpuku. Punaisella pohjalla mustia pilkkuja Matti Vanhanen,
mutta hän oli vähän pelle, myöhemmin maalari.

Oli aamu ja aamupalan aika, kello oli kahdeksan. Seisoin sisareni kanssa
huoneen ovensuussa, kun Tarja tuli Pentti Arajärven kanssa sisälle. Matti Vanha-
nen oli meidän takana touhuten jotain. Tarjalla oli avattu tonnikalapurkki kädes-
sä (avattu perinteisellä avaajalla, kansi repsotti siinä). Tarja sanoi, että tämä on
hänen aamupalansa, koska hän on laihdutuskuurilla, ja näin ollen ei saa syödä
nyt muuta. Seuraavaksi hän sanoi kädestä päivää. Kädenpuristus tuntui oikealta
ja aidolta. Sitten olimme keittiön puolella, jossa Vanhanen maalasi katonrajassa
olevaa liesituulettimen hormia, ja maalaa tippui hänen niskaansa ja hartioille.

73

Uni, jonka näin ennen vaaleja miettiessäni, äänestäisinkö Ahoa vai Halosta. Olin vanhassa maalaistalossa. Siellä oli viininpunainen plyysipäällysteinen sohvakalusto. Meni nukkumaan johonkin sänkyyn. Esko Aho tuli. Kysyin, haluaako hän jotain, olin siis palvelija. Esko näytti synkältä eikä vastannut. Hän meni keittiöön, jossa Tarja oli laittamassa pussiteetä. Keittiö oli nykyaikainen. Kukaan ei sanonut mitään.

74

Näin ihmeellisen unen, jossa istuin samassa huoneessa neljän naisen kanssa, ja eräs heistä oli Tarja Halonen. Kaiki he olivat ylipainoisia, ja minä rimpula häpesin omaa laihuuttani. Unen T.H. lohdutti minua sanomalla, ettei sillä ole merkitystä, minkä painoinen tai näköinen olet, pääasia on se, että tiedät, mitä puhut ja missä. Kaikilla unessani olleilla naisilla oli punainen tukka. Uh-huh!

75

Tarja Halonen oli ollut jonkin aikaa presidenttinä, kun näin unen, jossa olimme samassa seurueessa linja-automatkalla. Oli pimeää, sateista ja koleaa, kun linja-auto kaartoi huoltoasemalle. Jaloittelimme. Yhtäkkiä Halonen vinkkasi minua mukaansa ostoksille hakemaan “jotakin hyvää”. Kun presidenttimme sitten lätäköiden roiskeita pelkäämättä juoksi ja nosti reippaasti hameenhelmojaan, muistan ajatelleeni, että “onpas hyvä tyyppi”.

76

Näin unta, jossa olin eräänlaisessa kahvilassa, jokin aula se oli, paljon ihmisiäkin. Istuin yksin pienessä pöydässä uupuneena. Tarja tuli viereen vastapäätäni istumaan. Punaiset hiukset oli, ja hän alkoi punata huuliaan, tarjosi minulle isoa meikkipussia ja käski laittamaan meikkiä. En osannut ja olin ihan masentunut. Sitten painuneen pääni kohdalle taipui varmaan turvamiehen pää, joka lohdutti. Mieli parani, mutta harmi, uni loppui siihen.

77

No kai se nyt pitää kertoa, kun varsin kysytään. Olin muka metsässä, jossa oli sellaista kuivaa jäkälää jaloissa. Puut olivat havupuita, ja yhden puun juurella, liekö olleet mäntyjä, pyöri monta kettua ja haukkua räyski kimeästi. Katselin niitä, ja yhtäkkiä takanani kuului jäkälien ritinää ja siinä vieressäni seisoivat Halonen. Hän sanoi sillä lailla sössöttäen: "Kattos vaan, ammekkin likoo." Oli sekin.

78

Hämmästyin nähdessäni unta, että Halonen oli luopumassa virastaan ja hänen paikalleen oltiin valitsemassa ilman vaaleja Sauli Niinistöä. Hirveä polemiikki syntyi vaan siitä, että Saulilla kun on jo niitä otsaryppyjä ennestään aika paljon, niin miten siihen mahtuu uusia, jos vaikka presidentin virassa syntyy paljon uusia. Tarja vielä nauraa käkätti omalla tavallaan ja sanoi: "Sittehan sun naamas näyttää ihan pyykkilaudalta, kiäh kiäh kiäh." Että kyllä niin karmeaa uni oli, että nukkumiset jäi siltä yöltä sikseen. Meinaan vaan sen vuoksi, että Niinistöstä sittenkin tulisi joskus presidentti.

79

Kävelen jotakin leveää pääkatua (muistuttaa Nevski Prospektia) ja kun käännyn kulman ympäri poikkikadulle, huomaan Tarjan ja ison punaisen kissan jalkakäytävällä. Kissa kieriskelee maassa ja Tarja heittäytyy sen viereen. Pian ne jo kieriskelevät yhdessä, hyvin ketterästi ja rytmikkäästi. Jään ihastelemaan ja sanonkin, että kylläpä hän kieriskelee taitavasti kuin tanssijat. Tarjaa hymyilyttää, ja hän sanoo jotain ystävällistä. Ajattelen, että kylläpä meidän presidentti on mukava, kun hän juttelee niin tuttavallisesti.

80

Tiedän, että Mäntyniemessä on jonkin tapahtuman kunniaksi juhlat tai vastaanotto, mutta minua ei ole kutsuttu. Menen presidentinlinnaan, ja siellä ala-aulassa on vahtimestareita ym. henkilökuntaa. Menen pesemään käteni sivummalla olevalle lavuaarille. Tarja pyyhältää yllättäen aulaan, juttelee henkilökunnalleen ja huomaa sitten minut. Vaihdetaan siinä jokin sana, ja pian hän ottaakin minua käsipuolesta kiinni. Lähdemme yhdessä ulos ja kävelemme pitkää puukujaa pitkin käsikynkkää. Juttelemme tosi luontevasti, oikein ihmettelen, että tutustuimme näin helposti. Menemme kohti Mäntyniemeä, jossa juhlat ovat vielä meneillään. Oletan, että minäkin pääsen mukaan. Uni kuitenkin loppuu.

81

Kauhea uni, jonka näin ollessani automatkalla Siperiassa, Altailla. Olin valvonut yhtä soittoa toista vuorokautta. Istuin maastoautossa ja lähestyimme määränpäätä. Nukahtelin jatkuvasti ja näin tosi outoja lyhyitä unia. Yksi niistä torkahdusunista oli sellainen, että tapoin Tarja Halosen lyömällä häntä jollain nuijalla päähän. Sen jälkeen totesin vain: "Oho!"

Näin unta, että olin mukana Suomen kykyjenetsintäkilpailussa. Kilpailu oli siis Talent-formaatin tapainen, jonka tuomaristossa olivat Idols-kilpailusta tutut tuomarit Jone Nikula, Nina Tapio ja Patric Sarin. Itse esitin countrytanssiesityksen. Kilpailun viimeisenä esityksenä oli musikaali, jonka pääosassa oli paras ystäväni. Seurasin musikaaliesitystä muiden kilpailijoiden kanssa. Paras ystäväni aloitti musikaalin laulullaan, kunnes yhtäkkiä esiintymislavalle liittyi joukko Suomen politiikan kärkinimiä, kuten Matti Vanhanen, Sauli Niinistö, Jutta Urpilainen ja Tarja Halonen, jotka varastivat show'n ystävältäni. He alkoivat kylmän viileästi laulaa ystäväni säestyksen päälle. Ystäväni meni tilanteesta täysin hämilleen, eikä hän enää edes yrittänyt jatkaa lauluesitystään, koska yleisö hullaantui poliitikkojen esiintymisestä. Jokainen poliitikko lauloi vuorollaan. Jutta Urpilainen otti ystävältäni mikin ja lauloi kyynelehtien. Viimeisenä presidenttimme Tarja Halonen lauloi surumielistä tangoa menetetyistä rakkaudesta. Yleisö rakasti esitystä. Tarja ei kuitenkaan näyttänyt hetkeäkään surulliselta vaan hymyili yleisölle orkesterin säestäessä välillä.

Muistan ihailleeni Tarjan kauniisti leikattua tukkaa, joka loisti kirkkaan oranssina lavan valojen häikäistessä häntä. Musikaaliesitystä kuvattiin suorana lähetyksenä myös televisioon. Esityksensä päätteeksi Halonen hypäsi erään televisiokameran eteen ja nauraen ilmoitti, kuinka hauskaa hänellä on tänään ollut. Esitys herättikin minussa hieman ristiriitaisia tunteita, sillä toisaalta tunsin myötätuntoa ystäväni kohtaan, jonka esitys meni pilalle muiden vietyä häneltä huomion, mutta samaan aikaan tunsin hilpeyttä muun yleisön kanssa poliitikkojen sekavasta esityksestä. Eihän vastaavaa ollut nähty aiemmin.

83

Näin unta tammikuussa 09, että Tarja Halonen istui keittiöpöytäni vieressä ja hänellä oli joku apuri joka keräili olohuoneestani muutamia maljakoi-
ta ja seinältä pari taulua ja toi ne sitten keittiön pöydälle ja Tarja sanoi maksa-
vansa niistä 70 euroa. Kysyin, että eikö hän maksaisi 100 euroa? Mutta ei, hän
pyöritteli päätään ja sanoi ettei maksa kuin sen 70 euroa. No minä siihen että
saat ne kun olet niin köyhä nainen. Hän poistui sitten ostoksineen ja minä aloin
kauhistella mieheni kanssa että ei kai se Halonen nyt kutsu meitä itsenäisyys-
päivän juhliin vastavuoroisesti, kun ei minulla ole varaa hankkia minkäänlaista
vaatetta, enkä missään tapauksessa haluaisi sellaisiin juhliin

84

Muuten monenkirjavasta ja sekavasta unesta jäi mieleeni voimakkaana kuva, kun istuin jossain yleisötilaisuudessa Halosen vieressä. Odotimme jonkin TV-ohjelman esittämistä ja laitteen virittämistä. Presidenttimme oli pukeutunut jonkinlaiseen luonnonvalkeasta paksusta villalangasta kudottuun kokohaalariasuun. Pinta oli kuin lampaan karva.

Uni noin vuodelta 2005. Presidentti Tarja Halonen oli tulossa viralliselle vierailulle rantapausikkoon, johon olin leirytnyt päiväkausiksi kehittelemään jotain projektia ja kalastamaan mateita jäätyvästä virrasta. Aloin kovasti kunnostaa nuotiopaikkaa pienelle aukiolle raivaillen sitä vaivalla vähän laajemmastikin. Polttopuiden keräily oli kovin hankalaa: ohuet risut palaisivat hetkessä, lahonneet vanhat lehtipuut ja kannotkin olivat vaikeita katkoa, pilkkoa ja kuljettaa. Huolta oli myös istumapaikoista, teen ja kahvin keitosta sekä toivotavasti saatavien kalojen paistamisesta. Oli märkää, hämärää ja kylmää.

Touhussa oli mukana vaimoni lisäksi joitakin puolittuja ihmisiä. Taisi siinä häärätä myös joku presidentin delegaation virallisen reitin tarkkailija. Kun Tarja Halonen sitten tuli, kiertelimme ympäristöä laajemminkin. Presidenttiä oltiin vetämässä etäälle reitistä niin, että aikatauluvastaavilla oli hankalaa. Presidentti kyllä jaksoi hymyillä ja kiinnittää huomionsa sinne sun tänne. Tunnelma oli aika vapautunut, mutta nuotiolleni hän ei juuri pysähtynyt, kun muut ottivat opastusvastuun.

